

TOUKOKUUN 1 PÄIVÄ

LENTOLEHTISEN LUONNOS

Työläistoverit! Lähenee toukokuun ensimmäinen päivä, jolloin kaikkien maiden työläiset juhlivat heräämistään tietoiseen elämään, juhlivat yhtenäisyyttään taistelussa kaikenlaista ihmisen toista ihmistä kohtaan harjoittamaa väkivaltaa ja sortoa vastaan, taistelussa miljoonien työtätekevien vapauttamiseksi nälän kourista, kurjuudesta ja nöyryytyksestä. Tässä suuressa taistelussa on vastakkain kaksi maailmaa: pääoman maailma ja työn maailma, riiston ja orjuuden maailma, veljeyden ja vapauden maailma.

Toisella puolen on kourallinen rikkaita loiseläjiä. He ovat vallanneet käsiinsä tehtaat, työvälaineet ja koneet. He ovat muuttaneet yksityisomaisuudekseen miljoonia desjatiinoja maata ja röykkiöittäin rahaa. He ovat pakoittaneet hallituksen ja sotaväen olemaan palvelijoinaan, olemaan heidän kasaamiensa rikkauksien uskollisena vartijana.

Toisella puolen — miljoonia osattomia. Heidän on kysyttävä pohatoilta lupaa työskennellä näitä varten. He luovat työllään kaikki rikkaudet, mutta itse rehkiävät koko elämänsä ajan leipäpalasta, pyytävät työtä kuin armopalaa, murtavat voimansa ja terveytensä ylivoimaisessa työssä, näkevät nälkää maalaishökkeleissä, suurkaupunkien talojen kellari-kerroksissa ja ullakoilla.

Ja nyt nämä osattomat ja työtätekevät ovat julistaneet pohatoille ja riistäjille sodan. Kaikkien maiden työläiset taistelevat työn vapauttamiseksi palkkaorjuudesta, kurjuudesta ja hädästä. He taistelevat yhteiskunnan sellaisen järjestyksen puolesta, jonka vallitessa yhteisellä työllä luodut rikkaudet tulisivat kaikkien työtätekevien hyödyksi eikä pohattojen koplan hyödyksi. He pyrkivät muuttamaan maat, tehtaat ja koneet kaikkien työntekijäin yhteiseksi omaisuudeksi.

deksi. He tahtovat, ettei olisi rikkaita eikä köyhiä, että työn hedelmät joutuisivat niille, jotka tekevät työtä, että kaikki ihmisjärjen saavutukset, kaikki parannukset työssä parantaisivat sen elämää, joka tekee työtä, eivätkä olisi työntekijän sortamiskeinona.

Työn jalo taistelu pääomaa vastaan on vaatinut kaikkien maiden työläisiltä suuria uhreja. He ovat vuodattaneet paljon vertaan puolustaessaan oikeuttaan parempaan elämään ja todelliseen vapauteen. Lukemattomia ovat ne vainotoinenpiteet, joita hallitukset suuntaavat niitä vastaan, jotka taistelevat työväenluokan asian puolesta. Mutta koko maailman työläisten liitto kasvaa ja lujittuu kaikista vainoista huolimatta. Työläiset liittyvät yhä lujemmin yhteen sosialistiseksi puolueiksi, sosialististen puolueiden kannattajien luku nousee miljooniin, ja askel askeleelta he kulkevat järkkymättä täydelliseen voittoon kapitalisti-riistäjien luokasta.

Uuteen elämään on herännyt myös Venäjän proletariaatti. Sekin on yhtynyt tähän suureen taisteluun. Menneet ovat ne ajat, jolloin meidän työläinen raatoi nöyrästi selkäänsä oikaisematta, näkemättä ulospääsyä ikeenalaisesta elämästään, näkemättä valoa pakkotyöelämässään. Sosialismi osoitti tuon ulospääsyn, ja punaisen lipun ympärille, joka on kuin johtotähti, on virrannut tuhansia ja taas tuhansia taistelijoita. Lakot näyttivät työläisille yhteenliittymisen voiman, ne opettivat heidät vastarintaan, ne näyttivät, minkälainen kauhu on järjestynyt työläinen pääomalle. Työläiset näkivät omin silmin, että heidän työllään elävät ja rikastuvat kapitalistit ja hallitus. Työläiset alkoivat pyrkiä yhteiseen taisteluun, vapauteen ja sosialismiin. Työläiset käsittivät, mikä pahuuden musta voima on tsaarin itsevaltius. Työläiset tarvitsevat taistelua varten vapautta, mutta tsaarin hallitus sitoo heidän kätensä ja jalkansa. Työläiset tarvitsevat vapaita kokouksia, vapaita liittoja, vapaita kirjoja ja sanomalehtiä, mutta tsaarin hallitus tukahduttaa jokaisen vapautumisyrityksen vankilalla, pampulla ja pistimellä. Tunnus: „Alas itsevaltius!” on kiirinyt kautta koko Venäjän. Yhä useammin ja useammin on tätä tunnusta toistettu kaduilla ja työläisten tuhatlukuisissa kokouksissa. Kesällä viime vuonna nousivat taisteluun kymmenet tuhannet työläiset koko etelä-Venäjällä, nousivat taisteluun paremman elämän puolesta, poliisin sorrosta vapautumisen puolesta. Porvaristo ja hallitus vavahtivat nähdessään

peloittavan työläisarmeijan, joka yhdellä iskulla pysäytti suurten kaupunkien koko teollisuuden. Kymmenet työväen-
asian puolesta taistelijat kaatuivat sisäistä vihollista vastaan lähetetyn tsaarin sotaväen kuulusta.

Mutta tätä sisäistä vihollista ei voida voittaa minkäänlaisella voimalla, sillä vain sen työllä vallassaolevat luokat ja hallitus pysyvätkin pystyssä. Maailmassa ei ole sellaista voimaa, joka voisi lannistaa miljoonat työläiset, jotka tulevat yhä tietoisemmiksi, yhä enemmän yhteenliittyneiksi ja yhä järjestyneemmiksi. Työläisten jokainen tappio nostaa uusia taistelujain rivejä, saa yhä laajemmat joukot heräämään uuteen elämään ja valmistautumaan uuteen taisteluun.

Ja Venäjä kokee nyt sellaisia tapahtumia, jolloin tämä työläisjoukkojen herääminen on käyvä kiertämättömästi vieläkin nopeammin ja laajemmassa mitassa, jolloin meidän on jännitettävä kaikki voimamme proletariaatin rivien tiivistämiseksi, sen valmistamiseksi vieläkin päättäväisempään taisteluun. Sota kiinnittää proletariaatin takapajuisimpienkin kerrosten huomiota poliittisiin asioihin ja kysymyksiin. Sota paljastaa yhä räikeämmin, yhä havainnollisemmin itsevaltaisen järjestelmän koko mädännäisyyden, Venäjää hallitsevan poliisi- ja hovilaiskoplän koko rikollisuuden. Kansamme kurjistuu ja sortuu nälkään kotonaan, mutta se on saatettu hävittävään ja mielettömään sotaan vieraiden uusien maiden vuoksi, jotka ovat vieraan väestön asuttamia ja sijaitsevat tuhansien virstojen päässä. Kansamme kärsii poliittisesta sorrosta, mutta se on saatettu sotaan uusien kansojen orjuuttamiseksi. Kansamme vaatii sisäisen poliittisen järjestelmän muuttamista, mutta sen huomiota suunnataan muuante tykkien jyrinällä maapallon toisella äärellä. Mutta uhkapelissään, kansan rikkauksien ja Tyynenmeren rannoilla tuhoutuvien kansan nuorten voimien rikollisessa tuhlaamisessa tsaarin hallitus on mennyt liian pitkälle. Jokainen sota vaatii kansan voimien jännittämistä, ja vaikea sota kulttuurista ja vapaata Japania vastaan vaatii Venäjältä jättiläismäistä ponnistusta. Ja tuo voimaponnistus sattuu sellaiselle ajankohdalle, jolloin poliisiin nojautuvan itsevaltiuden rakennus on alkanut jo horjua heräävän proletariaatin iskuista. Sota paljastaa hallituksen kaikki heikot puolet, sota repii alas valheelliset kyltit, sota tuo esiin sisäisen lahouden, sota vie tsaarin itsevaltiuden

olemassaolon tolkkuttomuuden niin pitkälle, että se pistää jokaisen silmään, sota näyttää kaikille vanhan Venäjän, oikeudettoman, pimeän ja poljetun Venäjän kuolinkamppailun, sen Venäjän, joka on jäänyt orjuudelliseen riippuvaisuuteen poliisiin nojautuvasta hallituksesta.

Vanha Venäjä kuolee. Sen tilalle astuu vapaa Venäjä. Tsaarin itsevaltiutta varjelleet mustat voimat tuhoutuvat. Mutta vain tietoinen, vain järjestynyt proletariaatti kykenee antamaan noille mustille voimille kuoliniskun. Vain tietoinen ja järjestynyt proletariaatti kykenee valloittamaan kansalle todellisen, väärentämättömän vapauden. Vain tietoinen ja järjestynyt proletariaatti kykenee torjumaan jokaisen yrityksen pettää kansaa, typistää sen oikeuksia, tehdä se pelkäksi välikappaleeksi porvariston käsiin.

Työläistoverit! ryhtykäämme siis kymmenkertaisella tarmolla valmistautumaan läheiseen ratkaisevaan taisteluun! Tiivistykööt sosialidemokraattien — proletaarien rivit lujemmin yhteen! Kantautukoon heidän julistamansa sana yhä laajemmalle! Kuulukoon rohkeammin agitaatio työväen vaatimusten puolesta! Tuokoon toukokuun ensimmäisen päivän juhla meille tuhansia uusia taistelijoita kaksinkertaistaen voimamme jalossa taistelussa koko kansan vapauden puolesta, kaikkien työtätekevien vapauttamiseksi pääoman ikeestä!

Eläköön 8-tuntinen työpäivä!

Eläköön kansainvälinen vallankumouksellinen sosialidemokratia!

Alas tsaarin rikollinen rosvo-itsevaltius!

Kirjoitettu huhtikuussa 1904

*Julkaistu muutoksin huhtikuussa 1904
erillisenä lehtisenä*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

